

Теми власних висловлень попередніх років

Власне висловлення — важлива частина зовнішнього незалежного оцінювання. За нього можна отримати високу оцінку, про яку так мріють усі майбутні абітурієнти. Пропонуємо Вам теми власних висловлень минулих років — потренуйтесь на них викладати свою думку на папері. Глядіть же, не перетворюйте це на потік свідомості! Власне висловлення має чітку визначену структуру і певні вимоги до змісту.

2008	До майбутнього ми йдемо, озираючись на минуле
2009	Підтримайте або спростуйте думку, висловлену Г. С. Сковородою: « Багатством живиться лише тіло. А душу звеселяє споріднена праця ».
2010	Підтримайте або спростуйте думку: « Ми – не безліч стандартних “я”, а безліч всесвітів різних ». Підтримайте або спростуйте думку: « Поразка – це наука. Ніяка перемога так не вчить... ». Підтримайте або спростуйте думку: « Потрібно цінувати те, що маєш, а не те, про що мрієш ».
2011	Підтримайте або спростуйте думку: « Зміни – найцікавіше в житті ». Підтримайте або спростуйте думку: « Будь–яка проблема – це можливість стати кращим ».
2012	Добро завжди має перемагати – це ми знаємо з дитинства Але ж відомо, що будь-яка перемога пов’язана з певним насильством. Як добро має перемагати в нашому недоброму світі? Людина щосекунди змінює свою планету, утверджується на ній. Прагнучи підкорити природу, ми не маємо часу замислитися про доцільність володарювання над нею. Чи потрібно людині шукати відповідь на питання про доцільність підкорення природи й володарювання над нею? Усі ми прагнемо бути успішними людьми, але життя не завжди сприяє нашій самореалізації. До кого ж приходить успіх у житті?
2013	Понад століття тому Іван Франко писав: Книги – морська глибина, Хто в них пірне аж до дна, Той, хоч і труду мав досить,

	<p>Дивній перли виносить.</p> <p>Багато хто переконаний, що книги відіграють важливу роль у формуванні особистості, її духовному становленні. Інші ж твердять, що сьогодні можна легко обійтися взагалі без книжок.</p> <p>Чи збереглося значення книги в нашому інформаційному суспільстві?</p>
	<p>Прислів'я мовить: «<i>Моя хата скраю – нічого не знаю</i>».</p> <p>Дехто вважає, що можна жити, не переймаючись чужими клопотами, суспільними проблемами, а віддавши себе служінню сім'ї, дбаючи про благополуччя своїх близьких і рідних. Багато ж хто переконаний, що повноцінним є життя з турботою про інших.</p> <p>Як має ставитися до цього людина, прагнучи до щасливого життя?</p>
2014	<p>На формування особистості впливає багато чинників.</p> <p>Дехто впевнений, що особистість формують передусім походження й родинне виховання, сильний вплив чинять на неї також освіта та суспільство. Інші ж твердять, що визначальними в становленні особистості є зусилля самої людини, її здатність до самовдосконалення й повсякчасної внутрішньої роботи над собою.</p> <p>Які чинники мають переважати у вихованні особистості?</p>
	<p>У житті людина може досягати різних висот. Багато хто прагне владарювати, керувати, бути значною й помітною фігурою. А дехто вважає, що й маленька людина може приносити велику користь.</p> <p>Чи заслуговує маленька людина на ту же повагу, що й людина з високими амбіціями?</p>
2015	<p>Споконвіків у суспільстві цінували різні людські якості: у тривожні часи – мужність, хоробрість, готовність до ризику, у мирні – працьовитість, виваженість, здатність до компромісів тощо. І нині одні прагнуть романтики, інші – віддають перевагу прагматизму.</p> <p>А які людські якості найбільше потрібні молоді в сучасному світі?</p>
	<p>Людина соціальна істота, а тому їй не властиво надовго залишатися на самоті. Разом із тим багато хто впевнений, що самотність допомагає індивіду зрозуміти себе, проаналізувати своє життя. Вони заперечують думку, що тільки оточення може дати об'єктивну оцінку людині, її діям і вчинкам.</p> <p>Наскільки людині варто дослухатися до думки оточення про неї?</p>
2016	<p>У різних ситуаціях ми поводимося по-різному: часом розважливо обмірковуємо свої кроки, а часом — даємо волю емоціям, не зважаючи на можливі наслідки.</p> <p>До чого ж зрештою треба дослухатися в житті — до розуму чи до серця?</p>
2017	<p>Часто можна почути думку, що з грубою, невихованою особою варто говорити «її мовою», оскільки вона, мовляв, не розуміє іншої. Водночас багато хто вважає, що коли в стосунках із такими людьми ми почнемо грati за їхніми правилами, то вже нічим не відрізнятимемося від них.</p> <p>Як варто чинити, зіткнувшись із невихованістю, непорядністю іншої людини?</p>

Жалість до себе хоч раз відчував кожен із нас. Хтось поплаче з горя, потім заспокоїться й повернеться до активного життя, а деято, навпаки, призвичайтися до постійного скигління й, замість підвестися з колін і долати негаразди, звинувачує всіх, окрім себе. Кожна людина, зрештою, сама вирішує, ким бути – жертвою чи переможцем.

Як потрібно реагувати на виклики, перед якими нас ставить життя?